

handlingen og Afſtemningen ved denne eneſte Behandling, idet vi fandt, at diſſe vilde blive mere end tilſtrækkeligt complicerede ved det meget omfattende Forſlag, ſom den høitagede Finantsminister har ſtillet. Jeg ſkal foreløbigt indſtrænke mig til diſſe Bemærkninger, afventende, om jeg maatte finde Leilighed til, naar Lovforſlaget i dets Heelhed foreligger til Forhandling, da at udtale mig hyderligere. Med Henſyn til Afſtemningen over den høitagede Ministers Forſlag ſkal jeg blot bemærke, at jeg vil forholde mig fuldſtændigt paſſiv ved ſamme og hverken ſtemme for det eller imod det.

Ordføreren (Rieger): Efter den hele Stilling, ſom denne Sag nu indtager, tør jeg gaae ud fra, at der for Ordføreren ſaagodtſom Intet er at tilføie til de Udtalelſer, ſom foreligge i Udvalgets Erklæring, og til den Fremſtilling af det af ham ſtillede Forſlag, ſom er givet af den høitæredede Finantsminister. Det er af Finantsministeren blevet tilſtrækkelig fremhævet, at det Forſlag, der nu foreligger fra hans Side, er et Forſlag til en Leilighedslov, det vil ſige, at det, hvorpaa der i dette Dilemma væſentligt ligger Magt, er Tilveiebringelſen af den Sum, om hvilken der deri er Spørgsmaal. De andre Spørgsmaal, ſom have været omtvistede i denne Sag, ere alſaa udfødte til en ſenere næiere Overveielse. Det Forſlag, der nu af Finantsministeren er ſtillet, er væſentligt — om end i en noget anden Form — det ſamme Lovforſlag, ſom blev bragt ſtandsat for omtrent 2 Aar ſiden derved, at Rigsdagen dengang ſluttedes. Det er i Grunden det nævnte Lovarbejde, der nu, ſaa at ſige, ſinantſkielt indhentes, medens man lader de mange andre Spørgsmaal, der i denne Sag have været fremdragne, blive liggende. De Forandringer, ſom den høitæredede Finantsminister har foreſlaaet i Lovforſlaget, ſaaledes ſom det ſidſt blev vedtaget her i Landſtinget, finde viſtnok i det Hele deres naturlige Begrundelse i den forholdsvis ikke korte Tid, ſom ſiden er hengaaet, men fremfor Alt deri, at vi nu allerede ſkrive Juli Maaned, medens der er Spørgsmaal om at tilveiebringe et Beløb paa Baſis af den Indtægt, ſom var tilſtede i forrige Aar. Det er i Betragtning heraf ganſke naturligt,

at man har ønsket at indſtrænke ſig til een Skatteløſtes Opgjørelſe. Det ærede Thing vil viſtnok ogſaa finde det meget naturligt efter den Maade, hvorpaa Finantsministeren nu har taget Sagen, at Fleertallet i Udvalget i det Hele taget har ſluttet ſig til Ministerens Forſlag uden Henſyn til, om der kunde være enkelte Punkter, ſom ganſke ſikkert vilde være blevne noget anderledes ſtillede, derſom det havde været Fleertallet ſelv, ſom ſkulde have gjort de fornødne Forſlag; det er en naturlig Følge af den hele Maade, hvorpaa Sagen ſtaaer. Der var jo een Maade at afgjøre Sagen paa, ſom ganſke viſt fra mange af Udvalgets Medlemmers Side ikke vilde have mødt nogen Indſigelse, hvis Finantsministeren havde troet at kunne gaae ind paa ſamme, og det var den: at ſtyde hele Lovforſlaget ud. Jeg ſkylder at udtale for Thinget, at dette Spørgsmaal har været Gjenſtand for en meget alvorlig Overveielse og Forhandling fra Udvalgets Side med Finantsministeren, men at denne paa det Beſtemteſte har erklæret, at han ikke kunde give ſit Minde dertil. Videre Oplyſninger troer jeg ikke for Tiden at behøve at give.

Lehmann: Ligefom den første ærede Taler (Brinck-Seibelin) ſkal jeg indſtrænke mig til med to Ord at motivere min Afſtemning. Af det udførlige Foredrag, ſom jeg holdt i denne Sag, da den først forelaa, vil det kunne ſees — thi at det ſkulde være i Nogens Erindring, prætenderer jeg ikke — at det allerede da var mig aldeles klart, at det første af de to Diemed, ſom den høitæredede Finantsminister nu har fremhævet, at han havde med Lovforſlaget, nemlig Tilveiebringelſen af extraordinære Indtægter, navnlig ved en perſonlig Skat, — Indtægter, der vare aldeles nødvendige for nogenlunde at tilveiebringe Balance mellem Indtægter og Udgifter —, var af aldeles overveiende Betydning og havde det naſviſeligſte Krav paa Rigsdagens Samtykke og Medvirkning, og det ſelv uden Henſyn til de ſenere indtraadte Tidſomſtændigheder, der gjøre det høiſt magtpaaliggende for Landet at have en nogenlunde fyldt Kaſſe at raade over. Derimod havde jeg allerede dengang ikke megen